

II. Hagományőrző disznótoros fesztivál Síterben

Egy igazi disznótort, felidéző rendezvényt tartottak a siteri Mosoly Kommandósok, amelyen a disznó perzseléstől, a trancsírozáson át hurka és kolbászkészítésig minden láthattak, akik jelen voltak a kora reggeli óráktól

Szombaton, 2017. November 11-én már a kora reggeli órákban nagy volt a nyüzsgés a siteri kultúrház udvarán, hiszen a Mosoly Kommandósok egy igazi disznótort tartottak, úgy ahogy azt apáink, nagyapáink korában volt hagyomány. Nagy üstökben főtt az abálóvíz, előkerült a vendégváró házipálinka, majd a főszereplő is, a 180 kilós disznó.

Megtudtuk, hogy előző nap már feldolgoztak egy kétszáz kilóst, amelyből a kultúrház konyháján már főtt a finom töltött káposzta, elkészült a reggelihez feltálatl ropogós tepertő, de néhány tíz méter kolbászt és hurkát is készítettek belőle.

Ahogy érkeztek a reggeli vendégek a fiatalok kisüstivel, tepertővel, fokhagymásos pirítós kenyérrel, lilahagymával, melegborral, kávéval kínálták őket. Volt olyan vendég, aki az anyaországból jött el, hogy végig nézhessen egy igazi falusi disznótort.

A disznót régi szokás szerint szalmával perzselték, majd a perzselést követően az elégett szalma perjéjét összekeverték vízzel és bekenték vele a disznót, hogy a bőre jól megpuhuljon, így szép fehérre lehet lekaparni, megtisztítani.

A transzírozást követően a hentes elosztotta a húsokat felhasználás szerint, hiszen ebből lett a toros káposztához a finom hús, fokhagymásos hús, a belsőségekből a hurka, a szedelék húsból kolbász, a gerincből az orja-leves.

Nagy volt a sürgés-forgás a konyha környékén, hiszen a több mint kétszáz vacsora vendégnek idejében el kellett készíteni az ennivalót, de a lekvárral töltött hájas süteményt is meg kellett sütni. A finom kemencében sült házikenyeret már egy nappal korábban elkészítették a biztonság kedvéért.

Az ebéden is elég sokan részt vettek, hiszen akkora elkészült a toroskáposzta, üstben kisütött tepertő lila-hagymával és házikenyerrel, igazi borkorcsolya a kellemes ízű siteri bornak. Voltak, akik besegítettek a hurka és kolbásztöltésnél is, hiszen mindenki számára, aki még eddig ilyen nem látott hatalmas élmény volt, maga is részese lehetett a disznó feldolgozásának folyamatában.

A Siteri Művelődési ház udvarán felállított fűtött rendezvénysátor az est egy adott pillanatában mintha kicsinek bizonyult volna, de azért mindenki, aki előre megvásárolta jegyét, ha kicsit szorongva is de megtalálta helyét.

A szervezők ismét Juhász Csabát, az egykori Partium rádió bemondóját kérték fel moderátornak. Csaba (Fubi) már otthonosan érzi magát a község településein szervezett rendezvényeken, köszöntötte a vendégeket, jelenlévőket, és elmondta, hogy a mai est bevételét a Siteri Mosoly Kommandó tagjai a karácsonyi akciójukhoz fogják felhasználni csomagok elkészítéséhez a rászorulóknak részére. Az est egyik meglepetés személye Tibor hivatásos vőfély és ceremónia mester volt, aki többször is megmutatta, hogy ő tényleg érti a szakmáját.

A vacsora ideje alatt a fiatalok siteri kisüstivel és finom siteri borral kínálgatták a vendégeket, majd sorba érkeztek a fogások, elsőként az aranyló orjaleves csigatésztával, majd a töltött káposzta, sült kolbász, véres hurka, májas hurka, házi kenyér, házi vegyes saláta, desszertként pedig lekvárral töltött hájas sütemény.

A disznótoros vacsora remek hangulatáról és a jókedvről az Euphoria Music Band gondoskodott, amelynek alapembere, billentyűse az egykori AmazonÁsz frontembere Farkas Zoli volt.

A nagy sátorban táncparkettet alakítottak ki, így a remek zenére mindig lehetett táncolni.

A mai estén mindenki jól érezte magát, amellyről mi is megbizonyosodhattunk, hiszen az utolsó vendégek hajnalban mentek haza.

Batyus Nótaest Hegyközcsatárban

Batyus nótaestet szerveztek Hegyközcsatárban, amelynek célja a hagyományőrző és közösségfejlesztő tevékenységek támogatása volt.

Pénteken este, 2017. november 10-én, batyus nótaestet szerveztek Hegyközcsatárban, azzal a céllal, hogy hagyományt teremtsenek és ebbe a térségbe, ne hagyjuk kihalni ezt a zenei műfajt.

A hegyközcsatári lakosság megértette népi kultúránk megőrzésének fontosságát, és tudatában van annak, hogy mi az, amire büszkéek lehetünk, mi az, amit őriznünk és folytatnunk kell.

A magyar nóta a magyar nemzet egyik legtisztább kincse, mert a legőszintébb hangon szól a magyar ember örömről, bánatáról, szerelemről és az elmúlásról. A dalnak mindenkor közösségmegtartó ereje volt, és van ma is, ugyanakkor a nótázás a legmélyebb emberi érzéseket szabadítja fel bennünk. Ha elhanyagoljuk, egész kultúránk veszélybe kerülhet, de ha felkaroljuk és ápoljuk, akkor a magyar nótával, dallal formálhatjuk a magyar emberek ízlését.

A szívből jövő nótázás összekovácsolja az embereket, erősíti a közösségeket, amire szükség van ahhoz, hogy a magyar kultúrát ápoljuk és megtartsuk az őseinktől megörökölt hagyományokat, átadva azokat a fiatalabb generációnak, hiszen ők azok, akik tovább vihetik ezeket, a szép hagyományokat.

A rendezvényen jelen voltak a község elöljárói családjaikkal, Bónisz Sándor polgármester és Nagy István Róbert alpolgármester, de itt volt Borsi Imre Lóránt, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének társadalmi szervezésért felelős ügyvezető alelnöke. Az alelnök rendezvény megnyitó beszédében elmondta, hogy a Bihar megyei RMDSZ valamint Szócs Lőrinc primás és népi zenekara, kezdeményezésére a mai napon elindult egy Nótakaraván, amelynek nem titkolt szándéka, hogy nótaestes hagyományt teremtsenek a megye magyarlakta településein Érsemjéntől a Belényesi-medencéig.

A hegyközcsatári nótaestnek a Művelődési Ház adott helyet, a vendégek kipakolták az asztalokra az otthonról hozott finomságokat, a vendégváró különböző alapanyagból főzött házi pálinkát, bemelegítésként, majd amikor a hangulat emelkedett előkerült az idei finom Hegyközi bor is.

Szócs Lőrinc primás és a Kovász népi zenekar (Antal Sándor, Veres Lóránt és a fiatal alig 13 éves primás tanonc Kozák Dávid), az asztaloknál húzták a közkedvelt nótákat, csárdásokat. A jelenlévők jól érezték magukat, hiszen a nótázók hangja messze elhallatszott Csatár központjában. Amikor a jókedv és mulatozás elérte tetőfokát, a férfiak táncba hívták párjukat, a primás és a zenekara pedig húzták a talp alá valót, kisebb szüneteket tartva pihenésként.

A mai est hangulata késő éjszakába nyúlt át, amikor mindenki elégedetten tért haza otthonába, alig várva a következő nótaestet. A polgármester és alpolgármester megígérték, amennyiben igény van rá a jövőben, még szerveznek hasonló nótaesteket.

IV. Hegyköztótteleki Pálinka, Lekvár és Szörp Kóstoló

Nem kis gondot okozott a zsűrinek a sok kategóriában benevezett pálinka, lekvár és szörp elbírálása az elmúlt hétvégén Hegyköztótteleken

Immár negyedik alkalommal rendezték meg az elmúlt hétvégén, 2017. november 25-én, szombaton este Hegyköztótteleken a helyi, valamint a községbeli gazdáknak és kistermelőknek a pálinka, lekvár és szörpkóstolót.

Kitűnő zene, az Aktív együttes jóvoltából, lila-hagymás zsíros kenyér, remek hangulat és nem utolsó sorban finom pálinkával várták a szervezők mindazokat, akik már hetekkel ezelőtt asztalt foglaltak erre a hétvégére.

A vacsoravendégek egymást kínálgatták saját pálinkájukkal, persze mindenkié jó volt, de a legjobb mindig a sajátod.

Egy idő után meg is lett a sok ízű és aromájú pálinka kóstolgatásának eredménye, hiszen a vacsorára emelkedett a hangulat, amely a finom rizi-bizis gombáspörkölt és házi készítésű sütemények elfogyasztása után érte el tetőfokát.

A zenekar megpróbálta még jobban növelni a hangulatot, lépést tartva a teremben nótázók igényeivel, miközben bemutatkozott a hazai közönség előtt a tótteleki Simkó Attila amatőr énekes, akit a jelenlévők hatalmas

Iványi Ilona az est háziasszonya, főszervező még a vacsora megkezdése előtt kijelölte a zsűri tagokat, hiszen a 12 kategóriában benevezett 45 pálinka minitát hatszor, három-háromtagú zsűri értékelt, a szervezők ügyeltek, arra, hogy még csak véletlenül se derüljön ki, hogy kinek a pálinkáját kóstolják.

Amíg a vendégek mulattak és vacsoráztak a zsűri szorgalmasan dolgozott, ez alkalommal is a zsűri elnöke Imre atya volt.

Sajnos az idei hegyköztótteleki pálinkakóstolón egészségi állapota miatt nem lehetett jelen a 85 esztendő Ugarék Lajos bácsi, aki talán a Hegyköz legjobb pálinka szakértője, hiszen ő hivatalosan több évtizedig a hegyköztótteleki pálinkafőzdet vezetője.

Lajos bácsival a tavaly beszélgetett a tudósító és kérdésre elmondta: “ a pálinka akkor kellemes, ha kortyolgatva, ízlelgetve isszuk. Nem a mennyisége a lényeg, hanem a minőség, és azaz életérzés, ami körülveszi. Tévhit miszerint a pálinkát lehűtve kell fogyasztani, a pálinkát szobahőmérsékleten, 18-20 Celsius fokon fogyasszuk annak érdekében, hogy kiadja gyümölcsös ízét, finom aromáját.” – mondta Lajos bácsi.

Éjfél előtt megszülettek az eredmények, így a tizenkét kategóriában a következő I. helyezések születtek: - borpárlat: Sós Zoltán, - alma: Pardek István és Szilágyi Miklós, - szilva: Pardek István és Homonnai Ilona, - cseresznye: Csiza Árpád,

- narancs: Szabó Boldizsár, - vegyes: Nagy Mária, - málna: Formittág Levente és Zatykó Gabriella, - törköly: Iványi Gyula, - szőlő: Nagy László, - kajszibarack: Petrus Tamás, - őszibarack: Baumann Ferenc, - franciabarack: Sós Zoltán.

A mai rendezvényre 74 üveg lekvárt és 11 üveg szörpöt neveztek be a versenyzők, kistermelők, háziasszonyok és leányok, mind más-más ízű, ízesítésű, fajta és más elkészítési módszerrel készültek, amelynek titkát nem árulták el, egyelőre. A színes összeállítású lekvárokat egy nagy asztalon helyezték el, amelyet egy 100 éves kézi szőttes abrosszal terítettek le. Az értékes abroszt Szilágyiné Galiger Mária hozta, elmondása szerint a nagymamája staférungrát képezte.

A tudósító számára a legérdekesebb a zöldparadicsom lekvár (!) volt, amely egy igazi kuriózuma volt a mai bemutatónak, de volt itt, som, málna, eper, hecsedli, kajszin, őszibarack, áfonya, szeder, szeder málnával, birsajt, rebarbara, szilvalekvár nagymama módra, és még nagyon sok ízű szörp. Olyannyira érdekesek voltak, hogy a zsűri nem is kóstolhatta, (ki bírt már lekvárt is kóstolni a pálinka után?), hanem úgy döntött, hogy minden benevezett személy kapjon Oklevelet.

A szervezők minden jelenlévőt szeretettel meghívtak egy adventi palacsinta sütésre-kóstolóra, ahol töltekként ezeket a lekvárokat fogják felhasználni.

A rendezvényt megtisztelte jelenlétével a község polgármestere Bónisz Sándor, alpolgármestere Nagy István Róbert családjaikkal és baráti társaságaikkal.

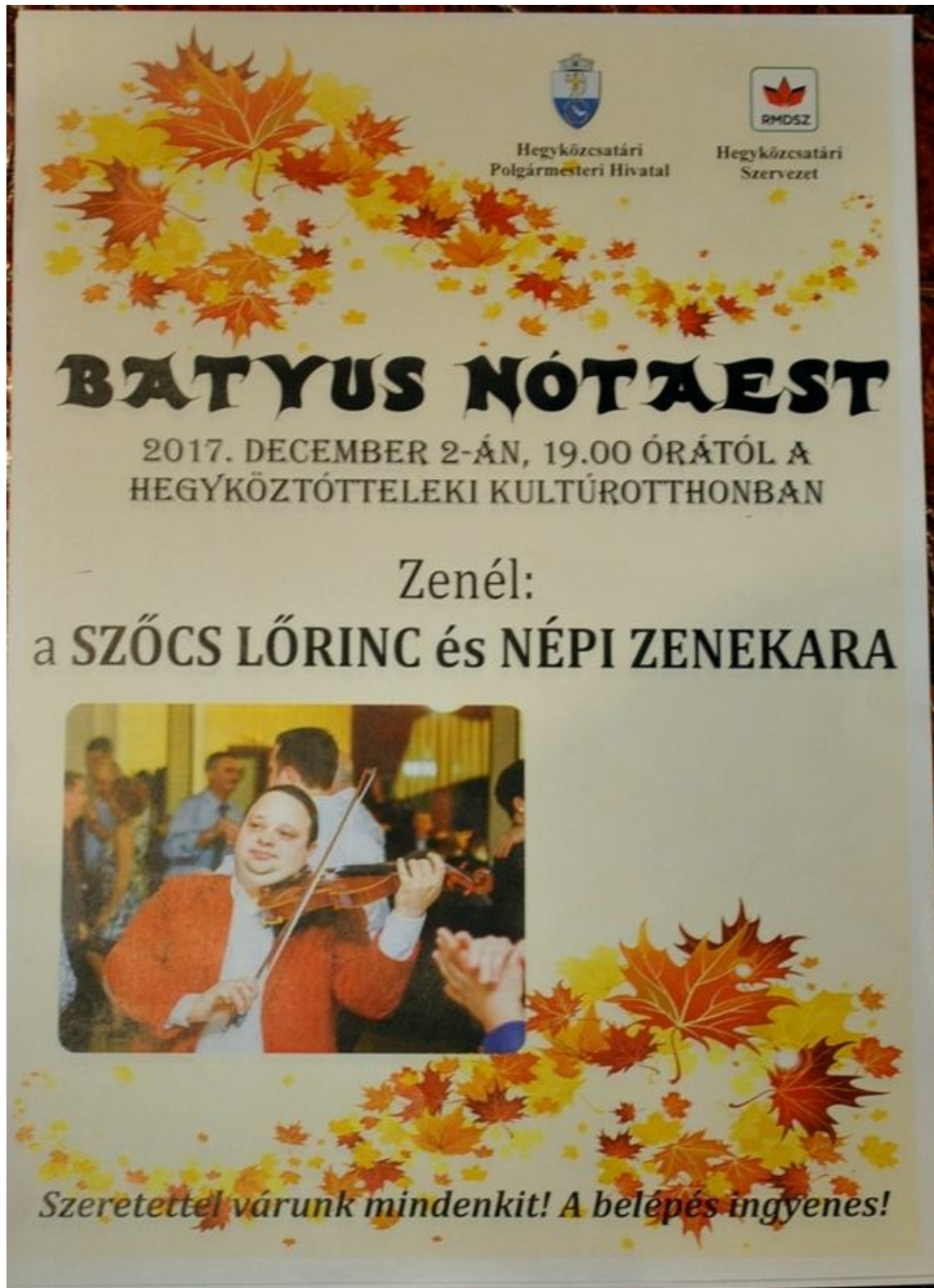
Mindenki jól érezte magát, a jelenlévők nagyot mulattak. A hegyköztötteleki baráti társaság, akik minden rendezvényen ott vannak, segítenek, szerveznek, rendeznek, ezúton szeretnének köszönetet mondani a Bethlen Gábor Alapnak az anyagi támogatásért, a Bihari Naplónak a médiatámogatást, valamint mindenkinek, aki bármivel segített és hozzájárult a mai rendezvény sikeréhez.

Meghívó

Az RMDSZ Hegyközcstár községi szervezete szeretettel meghívja önt és kedves családját, baráti társaságokat, 2017. december 2-án, szombaton délután 19 órától kezdődő Batyus nótáestre a Hegyköztótteleki Kultúrotthonba. A szívből jövő nótázás összekovácsolja az embereket, erősíti a közösségeket, amire szükség van ahhoz, hogy a magyar kultúrát ápoljuk és megtartsuk az őseinktől megörökölt hagyományokat.

Zenél Szócs Lőrinc primás és a Kovász népi zenekar (Antal Sándor, Veres Lóránt).
A belépés ingyenes.

Hegyközcstári Polgármesteri Hivatal

RMDSZ Hegyközcstári Szervezet

BATYUS NÓTÁEST

2017. DECEMBER 2-ÁN, 19.00 ÓRÁTÓL A HEGYKÖZTÓTTELEKI KULTÚROTTHONBAN

Zenél:
a SZÓCS LŐRINC és NÉPI ZENEKARA

Szeretettel várunk mindenkit! A belépés ingyenes!

A szenátus elutasította március 15. ünnepé nyilvánítását

Első házként elutasította a szenátus hétfőn az RMDSZ március 15-e ünnepé nyilvánításáról szóló tervezetét. Az ügyben a képviselőházé lesz a végső döntés.

A tervezetet 82 szenátor utasította el szavazatával, 11-en tartózkodtak, 8-an támogatták. Cseke Attila, az RMDSZ szenátusi frakcióvezetője a AGERPRES hírügynökséghez eljuttatott közlemény szerint a tervezet elutasítását követően azt nyilatkozta: *„a felsőház döntése rossz üzenettel bír, de a magyarok ünnepének értékéből semmit nem von le.*

Az elmúlt néhány hónapban nagyon sok félretájékoztató és hazugság elhangzott március 15-ről. 27 éven keresztül ez év júniusáig senkinek semmi gondja nem volt ünnepünkkel, sem március 15-e üzenetével, sem azzal, ahogyan ezt a napot mi, magyarok ünnepeltük Erdély-szerte. Júniusban a román politikai pártok öncélú csatározásaik eszközéül használták a március 15-ét hivatalos ünnepé nyilvánító tervezetünket, azóta vált kényes kérdéssé nemzeti ünnepünk, és az azóta generált kisebbségellenes közhangulat hatására utasította ma el első házként a szenátus jogszabály-kezdeményezésünket. Az RMDSZ eddig is és ezután is abban hisz, hogy a többség-kisebbség viszonyában felmerülő kérdéseket csak párbeszéddel lehet rendezni, ezért szenátusban is nyitottan válaszoltunk minden felvetésre, és a képviselőházban is minden felmerülő kérdésre válaszolni fogunk a március 15-re vonatkozó tervezetünkkel kapcsolatban. Ugyanakkor újból és újból hangsúlyozni fogjuk, hogy ki kell vonni Romániában a kisebbség ügyeit a pártpolitikai csatározások köréből, különben sosem fog az ország fejlődést elérni a kisebbségek helyzetét illetően – nyilatkozta Cseke Attila, az RMDSZ szenátusi frakcióvezetője hétfőn, azt követően, hogy a felsőház plénuma elutasította az RMDSZ március 15-e ünnepé nyilvánításáról szóló tervezetét.

Cseke Attila szerint a román politikum mai hozzáállása az erdélyi magyarság jogos követeléséhez ellentmondásban áll azzal, ahogyan eddig viszonyultak a magyarok nemzeti ünnepéhez. *„Az elmúlt 20 évben 2 államelnök és 10 kormányfő fogalmazott meg üzenetet március 15-én a magyarok számára. Köszöntő üzeneteikben nagyra becsülték március 15-e szabadságszellemét, illetve azt a méltóságteljes hozzáállást, amellyel az erdélyi magyarság ünnepel.*

A magyar közösség értékelte a román politikai elit helyénvaló viszonyulását. Az RMDSZ törvénytervezete nem kér egyebet, mint ezt a normalitást intézményesíteni, törvény által elismerni ünnepünket. Kezdeményezésünk nem sérti a többség érdekeit, és semmi olyant nem tartalmaz, amit korábban már nem biztosítottak volna más romániai nemzeti kisebbségek számára. Traian Băsescu államfői minőségében évekkal ezelőtt kihirdette a romániai romák és a romániai tatárok hivatalos ünnepeiről szóló jogszabályokat.

Ezzel szemben a magyarság ünnepével kapcsolatban a román ellenzék az elmúlt hónapokban olyan nacionalista hangulatot keltett, amelyben nem lehetett többséget biztosítani törvénytervezetünk elfogadásához, holott ez semmilyen kiváltságos jogot nem kér a magyarok számára, csak azt, amit a roma és tatár közösség számára már több mint tíz éve jóváhagytak” – hangsúlyozta az RMDSZ szenátusi frakcióvezetője a közlemény szerint.

Cseke Attila elmondta, az, hogy a szenátus ma elutasította a március 15-ét hivatalos ünnepé nyilvánító törvénytervezetet, nem jelenti azt, hogy jövőre nem ünnepelnek az erdélyi magyarok. *„Az elmúlt 27 évben több ezer ünnepségen emlékeztünk az 1848-1849-es szabadságharcra, és meggyőződésem, hogy ezután is méltóképpen ünnepelünk majd, legalább annyian, ha nem többen, mint eddig. Nemzeti ünnepünk román állam általi elismerése egy szép kifejezése lenne annak, hogy a többség becsüli az ország területén élő legnagyobb kisebbséget, meghallgatja és tiszteletben tartja annak jogos kéréseit, és tagjait nem tekinti másodrangú állampolgároknak” – fogalmazott Cseke Attila.*

Az RMDSZ szenátora reagált Traian Băsescu PMP-s szenátor plénumi megnyilvánulására is. Cseke Attila emlékeztetett, a román – magyar viszony alakulása a politikai eliteken is múlik: *„Traian Băsescu államfőként tíz éven keresztül pozitív hangvételű és normális hozzáállást biztosított az államelnöki hivatal részéről azáltal, hogy évről-évre köszöntő üzenetet fogalmazott meg az erdélyi magyarság számára. Sajnos mindent, amit az államelnöksége tíz évében felépített, sikerült szenátorként négy hónap alatt lerombolnia. Mai kijelentései teljesen ellentétesek ünnepi üzeneteivel: most tagadja, hogy a magyarságot illeti a jog, hogy március 15-ét méltóképpen ünnepelje, és a nemzeti ünnepünk által képviselt eszmét is megkérdőjelezi.”*

Az advent jelentése

Az advent szóról sokaknak a várakozás jut az eszükbe: a karácsonyt, megelőző felkészülést, az ünnepre történő várakozást jelenti számukra. Nekünk, keresztyéneknek azonban tudnunk kell, hogy a szó ennél jóval, gazdagabb jelentéssel bír!

Az advent kifejezés az „*adventus Domini*” szókapcsolatból ered, ami az Úr eljövételét jelenti, mégpedig legalább háromféle értelemben: Jézus születését az evangéliumi beszámolók szerint, a második eljövételét az utolsó ítélet napján, valamint Jézus befogadását a szívünkbe. Vegyük sorra mindhárom adventet!

A karácsonnyal kapcsolatos ünnepek leginkább Jézus megszületésére koncentrálnak. Megszámolni sem lehet azoknak a művészeti alkotásoknak a számát, amelyek ebben a témában születtek. A legtöbb festmény idealizáltan ábrázolja az Úr megérkezését, hasonlóképpen az énekek és a versek is. A Biblia azonban árnyaltabb képet ad Jézus születésének körülményeiről. Hiszen amellet, hogy a napkeleti bölcsek és a pásztorok dicsőítették az Urat, arról is olvasunk, hogy az áldott állapotú Máriának nem voltak hajlandók az emberek szállást adni, aki így kénytelen volt állatok között, istállóban megszülni a gyermekét és bölcső híján abba a jászolba fektetni, amelyből egyébként az állatok szoktak enni (Lk. 2:7). Mindez azonban nem volt elég! A családnak Egyiptomba kellett menekülnie Heródes elől, aki megparancsolta, hogy minden kétesztendő és ennél fiatalabb gyermeket öljenek meg Betlehemben és környékén (Mt. 2:13-18). Így vált valósággá János apostol kijelentése: „*A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be*” (Jn. 1:5).

Egészen másképpen fog megtörténni az Úr Jézus második eljövetele. Miután földi életében minden megaláztatást, fájdalmat és kínt elszenvedett, ezúttal nagyhatalommal és dicsőséggel jön el az ég felhőin (Mt. 24:30). Nevére minden térd meghajol (Fil. 2:10). Eljön ítélni élőket és holtakat, ahogyan az Apostoli Hitvallásban is mondjuk. A kérdés csupán az, hogy Urunk második eljövételét hogyan várjuk? Vannak, akik az eljövetelének időpontjával kapcsolatos jóslatokat tanulmányozzák, noha Jézus világosan megmondta: „*Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül*” (Mt. 24:36). Néhányan bár hisznek benne, de nem készülnek rá. Ők könnyen úgy járhatnak, mint az öt szűz a tízből, aki nem vette meg időben az olajat a lámpához (Mt. 25:1-13). Aki azonban hittel készül az Úr Jézus eljövételére, pontosan tudja, mit várhat: új eget és új földet, amelyben igazság lakik (2Pt. 3:13). A második eljövétel eltöröl minden könnyet és fájdalmat, és a halál nem lesz többé (Jel. 21:4). Érdemes ebben a várakozásban élni!

Az Úr eljövételéig tehát egyáltalán nem mindegy, hogyan élünk. Jézustól kapott két ígéretet érdemes megemlíteni ezzel kapcsolatban. Az egyik így hangzik: „*Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!*” (Jn. 7:37) Mire is szomjazik a mai kor embere? Leginkább vigasztalásra és öröme. Jézusnál mindkettőt megtalálhatja, de ennél a mi Urunk sokkal többet ígér: „*Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne*” (Jn. 4:14). S ha a megtérő ember forrássá válik, a Szentlélek által másoknak is olthatja a szomját.

Nincs nagyobb ajándék az örök életnél. A mi Jézusunk az életét adta azért, hogy mi ezt megkaphassuk. Földi élete végén új parancsolatot adott nekünk: „*Szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!*” (Jn. 13:34)

Szívből kívánom testvéreimnek, hogy a tárgyi ajándékokon kívül Jézus bennünk munkálkodó szeretete is kerüljön a karácsonyfa alá!

dr. Nagy Gábor István
presbiter

Adventi gyertya színei és jelentése

Mit jelképeznek az adventi gyertya színei? Milyen színű adventi gyertyákat tegyünk az adventi koszorúkra és miért? Adventi gyertya színei és jelentése összeállításunkból kiderül.

Lila és rózsaszín

Bár az első adventi koszorú készítője Johann H. Wichern evangélikus lelképásztor volt, az adventi gyertyák hagyományos színeit mégis a római katolikus liturgiából kölcsönözzük. Az advent ugyanis – a húsvéti előtti időszakhoz hasonlóan – nemcsak a várakozás, hanem a böjt és a bűnbánat időszaka is, amit a katolikus liturgiában lila színnel jelölnek.

Ezért az adventi időszak és az adventi gyertyák színe általában lila, kivéve egyet. A gyertyagyújtás sorrendjében a harmadik gyertya színe rózsaszínű, mivel a (bűn)bánatba már egy kis öröm is keveredik, ahogy egyre közeledik a karácsony.

Piros és fehér

A protestáns családokban, főleg Nyugat-Európában nem a lila és a rózsaszín, hanem a piros/vörös és fehér gyertya szokása dívik. A gyertyák száma is más lehet, mivel sok helyütt (például az anglikán családokban és Németország egyes részein) a négy piros gyertya mellé, a koszorú közepére állítanak egy nagyobb fehér gyertyát. Ez a Krisztus-gyertya, amit csak karácsony este gyújtanak meg. Ám azokon a területeken is, ahol a három piros és egy fehér gyertya divatja van, Krisztusnak ajánlják az utolsónak meggyújtott fehér gyertyát.

A protestáns családokban is jelképi jelentéssel bírnak a gyertyák, s meggyújtásukkor egy-egy odaillő igét is felolvas a családfő. Az első gyertya a Fény megjelenését szimbolizálja. A második az Úté, amely egyszerre jelöli azt az utat, amit Jézus vállalt értünk, hogy a földre szállt, és azt a lelki utat is, amit nekünk kell megtennünk, hogy követhessük Őt. A harmadik gyertya az öröme, a negyedik pedig vagy Jézus személyét, vagy pedig azt a békét szimbolizálja, amit Isten az emberekkel kötött Jézus megszületésekor.

Adventi gyertya színei és jelentése

A katolikus népi vallásosságban minden gyertya szimbolizál valamit. Az első a hit gyertyája, Ádámot és Évát jelképezi, hiszen a bűneset után nekik ígérte meg Isten először, hogy elküldi a Megváltót.

A második a remény gyertyája, amely a zsidó népet jelképezi, akik évezredekken keresztül várták a Messiást. A harmadik, a rózsaszín gyertya Szűz Máriáé, és azé az öröme, hogy a Fiú a földre jött. A negyedik Keresztelő Szent Jánosé, aki utat készített Jézusnak az emberek szívében, ez a szeretet gyertyája.

Az első gyertya meggyújtásakor végiggondolhatjuk azokat a próféciákat, amik a Messiás eljövételét előre meghirdették. Isten annyira szeret minket, hogy már jóval a születésünk előtt gondja volt ránk. Jézus bennünket helyettesítő áldozatát előre hirdették a próféták. Hangzik ma is, utólag ez az örömhír: hogy úgy szereti Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen (János evangéliuma, 3. fejezet).

Ha van otthon Biblia, a cikk végén össze is gyűjtöttünk néhány Igeverset, amit a gyertyák meggyújtásakor a négy vasárnapon akár fel is olvashatunk otthonunkban. Ez egy jó alkalom lehet, hogy emeljük le a könyvek könyvét a polcra. De térjünk vissza a koszorú gyertyáihoz!

A második gyertya arra emlékeztet minket, ahogy az angyal hírül adta Máriának, majd Józsefnek is az örömhírt, hogy ők nevelhetik fel Isten Fiát, Jézust.

A harmadik héten, amikor felgyulladnak immár három gyertya lángjai, arra a világosságra gondolhatunk, ami a pásztorokat is megvilágította. Eljött a világ világossága, és a sötétségből szabadulást hozott mindannyiunknak.

Amikor pedig a negyedik gyertya lángja is felragyog, eszünkbe juthat a napkeleti bölcseket vezető betlehemi csillag ragyogása.

Ha tehát már mindegyik gyertya ég, ez azt jelenti, hogy elérkezett a karácsony: boldogan ünnepelhetjük Jézus Krisztus születését, a nekünk adott végtelen Szeretetet.

Karácsonyi történet

M.Sárközy Tünde Rita

Karácsony van. A kandallóban méltóság teljesen lobog a tűz, és ahogy nézem a vörös lángokat, ahogy vígan táncolnak ide-oda, eszembe jut gyermekkorom legvarázslatosabb karácsonya.

Karácsony hetében jártunk már, hét elején. Emlékszem, szüleimmel lázasan készültünk a karácsonyra. Nem voltunk gazdagok, de annál nagyobb örömmel készítettük együtt édesanyámmal a szaloncukrot és más díszeket a fára. Persze a szaloncukor nálunk úgy készült, hogy kockacukrokat csomagoltunk be fényes papír darabkába. A díszeket szintén papírból készítettük, csillagokat vágtunk ki és fűztük fel a cérnára. Diókat csomagoltunk be szintén fényes ezüst papírba. Csodálatosan szépek lettek! Igaz némelyik csillag nem igazán sikerült nekem szép formásra, de édesanyám mindig boldogan megcsókolta és azt mondta: - Tudod kislányom, ez a legszebb csillag amit valaha is láttam! Persze tudtam, hogy ezt szeretetből mondja, hiszen annyira szeret mint senki más-e földön.

Aztán szerda délután mikor éppen a kalács sütésében segédkeztem, egyszer csak édesanyám egy nagyot sóhajtott az asztal fölé hajolva és úgy omlott össze ájultan mint egy virágszál ami hirtelen lekókad. Nagyon megijedtem, oda szaladtam, fölé hajoltam és szólítottam sírva, könnyekkel hadakozva.

- Édesanyám! Édesanyám! Kérlek kelj fel! Mi bajod?! - Majd hangosan édesapámért kiáltottam.

Utána már gyorsan pörögtek az események. Édesapám felkapta majd bevitte a kórházba. Addig én otthon egyedül elraktam a süteményt és rendet raktam, hogyha édesanyám vissza jön had örüljön neki. De édesapám egyedül jött haza. Fejét lógatva, szomorúan a szemembe nézett és azt mondta:

- Kislányom, annyira sajnálom de édesanyád nincs jól, és kórházban kell maradnia, de ne félj hamar haza jön meglásd! De szeretnék megkérni valamire. Édesanyád mellett szeretnék lenni, szeretném ha a karácsonyt nagyszüleidnél töltenéd Erdélyben. Ugye megérted? – kérdezte majd könnyek csordultak le arcán.

Hát amit akkor éreztem a mai napig nem fogom elfelejteni! Szívembe mintha ezernyi kést vájtak volna! A lelkem meg kiabált, és nagyon fáj! De hát itt a karácsony mindjárt, és a diók meg a csillagok, meg a közös karácsony...édesanyám! Kérlek gyere haza! – ilyen gondolatok száguldoztak gyermeki fejemben.

- Jól van édesapám, megértem.- mondtam tele fájdalommal és piros kisírt szemekkel.

Még aznap este útnak indultunk nagyszüleimhez. Egész úton szinte nem is szóltunk semmit. Elég volt érezni azt amit éreztünk.

Másnap reggel mikor édesapám vissza indult megígérte, hogy ha édesanyám jól lesz együtt jönnek ide a nagyiekhöz. Majd átölelt és gyorsan útnak indult. Én körbe néztem, néztem a házat, hiszen szép házikó volt, nagyiek nem voltak olyan szegények mint mi. De valahogy egyáltalán nem örültem még a látványnak sem, csak a mi kis otthonunkat láttam a mi kis karácsonyfánkat és a hatalmas szeretetet ami nálunk lakozott.. A következő egy-két napban nem is volt mit csinálnom, hiszen nagyieknál már kész díszek voltak és csokival töltött szaloncukrok. Azt a pár napot szinte csak a szobámban töltöttem, az ablaknál ahol lestem az utat hátha meglátom édesanyámékat jönni. De semmi, nem jöttek.

Aztán eljött Ádám-Éva napja. Nagyon szomorú voltam. Ültem az ablaknál és csak néztem-néztem az utat. Egyszer csak hatalmas pelyhekben elkezdett hullni a hó. De olyan nagyon hullott hogy még az utat sem lehetett látni! Fehér karácsony lesz! De szép! Csak éppen azok nem lesznek velem akiket a legjobban szeretek?

Eljött az este. Hívtak menjek le vacsorázni, de én nem akartam. Édesanyám és édesapám nélkül menjek? Nem akarok!- dühöngött gyermeki lelkem. Majd fogtam magam és zseblámpával a kezemben, kabátomat magamra kaptam és kiszaladtam az útra. De nem láttam senkit. Csak a hó csillogott a holdfényben. Az erdő felé néztem és olyan vágyat éreztem, hogy bemenjek mintha hívogatott volna. A fák és a bokrok gyönyörű fehérre világítottak a sötétben. Csábítóan hívogatott az erdő és én nem tudtam ellenállni, s bánatosan elindultam az erdőbe. Lehajtott fejjel mentem csak mentem míg egyszer csak valamit megláttam megcsillanni a szemem sarkából. Felemeltem a fejem és arra néztem. Vajon mi lehet ez ami így csillog itt az erdőben?- gondoltam magamban. Elindultam felé. Az ágakról apró hópelyhek hullottak a kabátomra és a sapkámra.

Aztán oda értem és mintha csak egy mesében találtam volna magamat!

Egy apró kis tisztás volt amit hatalmas fák vettek körbe és pont a közepére világított be a Hold! Annyira szép volt, hogy teljesen elbűvölt! A fák ágain néhol jégcsapok lógtak és olyan volt ahogy a holdfény táncolt rajta, mintha angyalok táncolnának benne vidáman és örömmel a kis Jézus születését ünnepeelve. Volt egy ami talán még jobban csillogott mint a többi! Oda mentem és a fény csodás képet tárt elém benne! Nem tudom, talán a képzelet játszott velem, talán nem, de úgy láttam, hogy egy nagyon szép angyalka lejt benne táncát. Letérdeltem a hóba, éppen elé és imádkozni kezdtem.

- Drága angyalka! Tudod nem szoktam én sokat kérni soha, hiszen a szüleim szegények, de ezt Te is tudhatod. Viszont most nagy kérésem lenne hozzád! Most az egyszer, kérlek, hiszen mást nem is kérek! Kérlek téged hozd haza édesanyám és édesapám, hogy együtt lehessünk ezen a szép estén! Kérlek angyalka, segíts! Szeretném őket átölelni és szeretném érezni a szeretetüket, nagyon hiányoznak!

Mondtam miközben már a könnyeimmel is küszködtem. De egy könnycsepp mégis csak lecsordult, és pont rá arra a fényes jégcsapra amiben az angyalka táncolt. És ekkor a könnycsepp ráfagyott és a holdsugár fénye most még jobban táncot járt rajta! Aztán felálltam, megtöröltem szemem és elindultam hazafelé. Furcsa és meszerű volt, hiszen nem tévedtem el, mert úgy tűnt mintha a holdsugár mutatná az utat merre menjek.

Mikor kiértem az erdőből az első dolgom az volt, hogy az út felé nézzek. De semmi, senkit nem láttam. Feléztem az égre és ahogy néztem a csillagokat, egyszer csak ezt hallom:

- Kislányom! Merre vagy? Kérlek gyere haza! - Édesanyám hangja volt!

Szinte szárnyra kaptam úgy repültem a ház felé és édesanyám karjaiba! Átöleltem és szorítottam magamhoz nehogy megint elveszítsem és ez csak egy álom legyen! De nem az volt. Édesapám is oda jött és átölelt mindkettőnket. Mennyire boldog vagyok! Szavakba önteni sem lehet! Ettől szebb ajándék nem is kell nekem, hogy itt vannak Ők!

Csodálatos volt ez a karácsony! A legsodálatosabb ami gyermekkoromban megtörténhetett karácsonykor! Ma sem felejttem el a jégcsapot a táncoló angyalkával benne. Köszönöm neked angyalka ezt a csodás karácsonyi ajándékot!

Hát ez bizony így esett meg velem gyermekkoromban Erdélyben, az egyik mesés erdőben, hiszen Erdélyben varázssal teli erdők vannak, ha nem hiszed, menj el az egyik erdőbe és tapasztald meg önmagad. Már felnőtt vagyok, de mai napig hiszem, hogy akkor ott, nem a gyermeki képzeletem játszott velem.

forrás: canadahun.com

Ezt látják a karácsonyi angyalok

Karácsonykor angyalok szállnak át a városok felett, belesnek a kéményeken és az ablakokon. Hópelyheken utaznak és gomolygó felhőkön. Aranyszínű a hajuk, piros az arcuk és fehér habos a ruhájuk.

Sok-sok angyalka repül, ilyenkor már kora délután elindulnak távoli, mesés lakóhelyükről, hogy karácsony titkokkal teli, varázslatos éjszakáján megérkezzenek az emberekhez. Vannak olyan angyalkák, akik az ajándékokat hozzák a gyerekeknek, mások egyszerűen csak a vidámságot és a szeretetet hozzák. Mialatt ők fenn röpködnek az égben, az emberek házaikban a karácsonyi vacsorához készülődnek, vagy áhitattal állják körül a fenyőfát.

Sok család van, ahol nem telik pulykasültre és kalácsra, az angyalok beröppennek ezekhez a családokhoz, és szeretettel erősítik meg az emberi szíveket. Ezért érzi mindenki karácsony estéjén a nyugalmat és a békességet.

Sok ember van, aki egyedül ünnepel, gyertyát gyújt és csillagszórót, és szomorúan gondol szeretteire, akik messze kerültek tőle. A karácsonyi angyalkák hozzájuk is elmennek, és egy pillanatra legalább örömet és mosolyt varázsolnak a magányos emberek arcára.

Ha karácsony estéjén megzörren az ablakotok vagy befütyül a szél a kéményeteken, gondolatok a karácsonyi angyalkákra, mert biztosan ők járnak közöttetek. Legyetek ti magatok is olyanok, mint az angyalok, vigyetek boldogságot nagyszületeknek, családotoknak.

A szeretethez és békességhez néha nagyon kevés kell. Gondoljatok erre, ha kavarnak a karácsonyi hó-pelyhek, de akkor se feledjétek ezt, ha majd meleg nyár lesz!

forrás: keresztény bizonyágtételek

Szeretethimnusz karácsonyra (Pál apostol alapján)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint **díszlettervező**.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs benne szeretet, nem vagyok egyéb, mint **sza-kácsnő**.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mind ez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akikről kap is valamit, hanem örömmel ajándékozta meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A videojátékok tönkre mennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak, de a szeretet ajándéka megmarad.

A szeretet soha el nem múlik.

Áldott karácsonyi készülődést!

forrás : Bácsi Irma levele alapján

ADY ENDRE:**Karácsony – Harang csendül...**

I.
 Harang csendül,
 Ének zendül,
 Messze zsong a hálaének
 Az én kedves kis falumban
 Karácsonykor
 Magába száll minden lélek.
 Minden ember
 Szeretettel
 Borul földre imádkozni,
 Az én kedves kis falumban
 A Messiás
 Boldogságot szokott hozni.
 A templomba
 Hosszú sorba'
 Indulnak el ifjak, vének,
 Az én kedves kis falumban
 Hálát adnak
 A magasság Istenének.
 Mintha itt lenn
 A nagy Isten
 Szent kegyelme súgna, szállna,
 Az én kedves kis falumban
 Minden szívben
 Csak szeretet lakik máma.

II.
 Bántja lelkem a nagy város
 Durva zaja,
 De jó volna ünnepelni
 Odahaza.
 De jó volna tiszta szívből
 – Úgy mint régen –
 Fohászkodni,
 De jó volna megnyugodni.
 De jó volna, mindent,
 Elfeledni,
 De jó volna játszadozó
 Gyermek lenni.
 Igaz hittel, gyermek szívvel
 A világgal
 Kibékülni,
 Szeretetben üdvözülni.

III.
 Ha ez a szép rege
 Igaz hitté válna,
 Óh, de nagy boldogság
 Szállna a világra.

Ez a gyarló ember
 Ember lenne újra,
 Talizmánja lenne
 A szomorú útra.
 Golgota nem volna
 Ez a földi élet,
 Egy erő hatná át
 A nagy mindenséget.
 Nem volna más vallás,
 Nem volna csak ennyi:
 Imádni az Istent
 És egymást szeretni...
 Karácsonyi rege
 Ha valóra válna,
 Igazi boldogság
 Szállna a világra.

ADY ENDRE:**Kis, karácsonyi ének**

Tegnap harangoztak,
 Holnap harangoznak,
 Holnapután az angyalok
 Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
 Nagyosan dicsérni,
 De én még kislány vagyok,
 Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretére
 Mégis csak kiállok,
 De boldogok a pásztorok
 S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
 Énekelni mennék,
 Nagyok között kis Jézusért
 Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
 Százszor bepizkolnám,
 Csak az Úrnak szerelmemet
 Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
 Gyermek hittel, bátran
 1883
 Csúf karácsonyában.)